

'Argelès sur merde'

Salt, fireta entranyable de cistells. Sis de la tarda, al rebedor del teatre una llarga filera d'espectadors esperen per entrar. I l'estranya lentitud d'aquest cuc per avançar? Tot s'explica portes endins. Llum obaga, passadissos estrets que dibuixen el llarg camí cap a Argelers. Hivern del 1939, un fred terrible escombra el país. Guerra Civil perduda. Dictadura a punt per dessagnar Catalunya. Homes, dones, nens caminen desolats cap a l'exili. L'única esperança: França. La llibertat? No em feu riure! Fotografies, objectes diversos i d'allò més sorprenents escampats a la vora del camí. La intimitat personal resta exposada fora de llurs maletes. El camí és fosc i cru, algunes veus canten baix, malgrat tot hi ha vida. És l'adéu a Catalunya, un adéu ple d'incògnita i fredor. Molts, la majoria, no tornaran... En asseure'ns, al pati de butaques, la gent calla i mira a escena, l'esbós d'aquella realitat queda. Impregnats per l'atmosfera del recorregut, emplaçats dins la història, el món ens pareix veritablement atroç.

L'espectacle LAB El Canal: Argelès sur Mer és el resultat del laboratori de creació que han portat a terme Àlex Rigola, Nina i Ferran Carvajal, amb una vintena d'intèrprets concretant la transposició, a través de la memòria històrica i d'alguns testimonis de l'època, del que va suposar l'exili per als republicans catalans; fent incís lacerant en l'amable benvinguda que van dar-nos els encantadors veïns francesos. La France, oui! Vive la République! Com era aquella collonada ternària tan cínica? Ah, sí: liberté, égalité et..., vaja! Ara no recordo l'altre.

El que vam veure no era una posada en escena convencional, sinó un camí d'intencions cap a alguna cosa anomenada veritat i justícia, fer visible el crim i la brutalitat que va suposar el camp de concentració d'Argelers, amb el penetrant murmuri de l'havanera com a plany desesperat del dolor. No hi ha una història, és la història mateixa que es conta, un relat vivament representat pels rostres i les veus d'una vintena d'exiliats amb excel·lent capacitat per mostrar-nos l'estupenda fraternitat francesa. Només resta aplaudir i sumar-se a la merescuda ovació final. I fer una petició al Théâtre de l'Archipel, a Perpignan.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 05-10-2011 Pàgina 44

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/460292-argeles-sur-merde.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss